

YENİ DÜNYA DÜZENİ'NDEN BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ'NE

Semih HIÇYILMAZ

Sermaye düzeni savunucularının sistemlerini her türlü yöntemle ayakta tutmak için giriştikleri çabaların çeşitlilikleri bilinmektedir. Silah, şiddet, savaş bunun için kaçınılmaz ve kolaylıkla başvurulan önemli bir yöntem olmakla beraber esas başvurdukları yöntemlerin başında iknaya dönük ideolojik saldırı esas yanı taşımaktadır. Bu ikna faaliyetinin özü esasında beyinleri esir almaya çalışan, yalan ve hileyle dolu sınırsız bir psikolojik savaş aracılığıyla yürütülmektedir. Bunda da çoğu kez küçümsenmeyecek başarılar elde ettikleri de bilinmektedir.

Çok değil, tarih sayfalarında kısa bir süre olarak nitelendirilebilecek birkaç on yıl öncesini hatırlamaya çalışalım. Sovyetler Birliği'nin fiili olarak da ortadan kalktığı yıllarda bütün dünyayı teslim alan müthiş bir ideolojik saldırı dalgası bulunmaktaydı.. Artık iki kutuplu dünya yıkılmış yerini tek kutuplu dünyaya bırakmıştı. Savaşlar artık son bulacaktı. Silahlanma yarışının gereği kalmamıştı. Kapitalizm dünyaya barış, huzur ve kardeşce bir arada yaşam vadeliyordu. Karşısı, sosyalizm başarısız olmuştu ve tarihe gömülmüştü. Yapılan propagandaya göre bu başarısızlık ebedi idi ve artık kimse savaşsız, sömürsüz bir dünya ütopyası peşinde koşmayacaktı. Ama kapitalizmin ideologları karşılarındaki tehlikenin büyüklüğünü biliyorlar ve sosyalizmin bazı argümanlarını kendi tekellerine geçirmek, bu argümanların bile bir başka dünyaya duyulan özlemi hatırlatmasına engel olmak istiyorlardı. Sömürsüz diyemiyorlardı ama savaşsız dünya en çok kullandıkları kelimelerin başında geliyordu.

Bu ideolojik saldırı dalgasında önemli başarılar da elde ettiler. Kısa bir dönem de olsa birçok kişi Yeni Dünya Düzeni'nin insanlık için iyi şeyler vadettiği hayallerine kapıldılar. Bunların başında da pek çok eski 'solcu' kesim bulunuyordu. Onlar bu 'yeni' döneme göre yeniden yapılandılar. Öyle ya; sınıf mücadeleleri dönemi son bulmuştu. İşçi sınıfı devrimci niteliğini kaybetmişti. Sınıf mücadelesinin yerini teknolojideki gelişmeler almıştı. Siyasi örgütlenmelere, işçi sınıfı partisine artık gerek yoktu. Sivil toplum örgütlenmeleri yeni örgütlenme biçiminin başında geliyordu. Ülkemizde de çok yakın örneklerini gördüğümüz

bu sivil toplumcu örgütlenme Soros gibi para babalarının cömert bir şekilde desteklenince keleşin lambaya koşması gibi eski solcuların balıklama daldığı örgütlenmeler haline geldi. Buralara kapağı atıp, kendi nemalanmalarına baksalar, yaşayamadıkları gençliklerini hızlı bir şekilde kırkından sonra yaşamaya çalışsalar, bununla yetinseler kimsenin pek diyeceğı olmazdı da. En fazla bu yolu seçtiler denir ve geçilirdi. Ancak bu besleme sivil toplum örgütlerine kapağı atanlar sahiplerinin sesi haline gelerek sermaye için bir ideolojik propaganda merkezi olunca sorun tüm halkı ilgilendiren boyutlarda olmaktadır. Öne sürdükleri tezler ilk bakışta zararsız ve iyi niyetli gibi gözükmektedir. Açık toplum, baskı ve dikta karşıtı olma, yurttaşlık hakları, bireyin özgürlüğü vs gibi. Ama buralardan kalkılarak varılmak istenen yer, örgütlenmek istenen çaba dağılan Sovyetler Birliğı ülkelerinde somut örgütlenen birer karşı devrim olarak ortaya çıkmaktadır. Kimine turuncu kimine karanfilli gibi kulağı hoş gelen isimler verilen bu karşı devrim hareketleri ABD emperyalizminin bölgedeki kuşatmasının en insani sıfatlarla en saldırgan adımlarının örneklerini oluşturmaktadır. Ülkemizde gerek Soros tarafından desteklenen eski solcular ve ellerindeki dernek, vakıf ve üniversiteler; gerek bizzat Pentagon tarafından yönlendirilen Fethullah Gülen ve cemaatinin örgütlenmesi aynı merkezden yönetilmekte ve aynı amaç için kullanılmaktadır. Biri soldan, laik kesimden öteki İslami kesimden emperyalizmin tahakkümünün sağlanması için çaba sarfetmektedir.

Yeni Dünya Düzeni ile insanlığa sonsuz barış ve saadet günleri geldiğinin propagandasının mürekkepleri henüz kurumadan bunların birer psikolojik savaş yalanları olduğu ortaya çıktı. Bizzat yaşanan gelişmeler bu palavraları çürüttü. ABD'nin 2002 yılında ilan ettiği yeni Ulusal Güvenlik Strateji Belgesi'nde bunlar açıkça yazmaktadır:

- Silahsızlanma dönemi artık sona ermiştir. Yeni konsept 'karşı-silahsızlandırma'dır.
- İkinci Dünya Savaşı'ndan bugüne süren 'kuşatma' ve 'caydırıcılık' stratejileri artık geçerliliğini yitirmiştir.
- ABD, devlet olsun ya da olmasın herhangi bir düşmanın kendi iradesini ABD veya müttefiklerine dayatmasını püskürtecek kapasiteye sahip olacaktır. ABD'nin kuvvetleri, ABD'nin gücünü aşmayı veya ona eşit bir güce sahip olmayı umarak askeri gelişim stratejisi izleyen potansiyel rakipleri bu çabadan vazgeçirecek kadar güçlü olacaktır. Herhangi bir gücün açılan arayı kapatmasına izin verilmeyecektir.
- ABD, gerektiğinde kendisine yönelik bir saldırı gerçekleşmeden saldırıya geçerek, meşru müdafaa hakkını tek başına kullanabilecektir. Diğer devletler teröristlere yardım etmeme sorumluluğunu yerine getirmeye ikna edilecek veya zorlanacaktır.
- Diğer ülkeler Amerikan ekonomik felsefesini benimsemeye teşvik edilecektir.
- ABD, Birleşmiş Milletler tarafından kurulan Uluslararası Ceza Mahkemesi'ne asla boyun eğmeyecektir. ABD'nin yeni Ulusal Güvenlik Strateji Belgesi'nde yazılanların nasıl hayata geçirileceğini de Pentagon yetkilileri şöyle formüle etmektedirler:
- Savaş tek cephede yürütülmeyecek, geniş kapsamlı olacaktır.
- Bu savaş, uzun süreli, sonsuza dek sürececek bir savaştır.

- Savaş yalnız askeri olarak sürdürülmeyecek; ideolojik, politik ve ekonomik cep- hede de yürütülecektir.

İşte yeni Dünya Düzeni ile birlikte propaganda edilen savaşların bittiği, sınırsız ba- rışın sağlandığı tezlerine verilen bir yanıttır da ABD'nin yeni Ulusal Güvenlik Strateji Belgesi.

ABD emperyalizminin sınırsız hakimiyetinin amaçlandığı yazılanlar için atılan adımlar gün be gün bütün dünyada gözler önüne serilmektedir. Yeni Stratejik Belge'nin haya- ta geçmesi için en önemli adımlardan biri de Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)'tur. BOP ile Fas'tan Çin'e kadar olan geniş bir bölge hedeflenmektedir.

Bu geniş bölgede hakimiyet sağlamak için bir dizi plan şimdiden devreye sokulmuş- tur ve ardı gelmektedir. Ama işler Pentagon'da uzun masa üzerinde haritada yapılan planlamalarla birebir uyum göstermemektedir.

Afganistan işgali yeni stratejinin bölgedeki ilk atılan adımdır denilebilir. Ardından Irak işgali gelmiştir. Ama hem buraları işgal ile iş o gün bitmemektedir hem de bölgede çözülmesi gereken bir dizi 'sorun' daha bulunmaktadır. Filistin, Suriye, İran bu 'sorun- ların' başında gelmektedir. Türkiye gibi yönetimiyle sağlam bir müttefik bulunmaz bir fırsattır ama halkının %85-90'lara varan ABD karşıtlığı üstesinden gelinmesi gereken önemli bir 'sorun'dur.

Büyük Ortadoğu Projesi için Irak işgali önemli bir adımdır. Bu adım ile İsrail ve Türkiye gibi sağlam ve ordusu güçlü müttefiklerin yanı sıra ABD bizzat azımsanmayacak sayıdaki askeri ile Ortadoğu'nun içine bizzat girmiştir. Ama bu giriş işlerin çözümüne mi yarayacaktır yoksa daha da karmaşıklaşması ve zorlaşmasına mı? Irak işgalinin üzerin- den geçen yıllar ABD'nin işinin giderek daha da zorlaştığını göstermektedir. Gerçi ABD politikalarının ana yönünü teşkil eden halkları bölme, birbirine düşürme noktasında mezhep çatışmaları gibi adımlar da atılmıştır ama Irak halkının ezici çoğunluğunda işgale karşı tavır alma eğilimi her geçen gün gelişmektedir. Halkları bölme, birbirine düşman etme ABD'nin ana politikasını oluşturmakta ama bu politika her uygulandığı adımda kendi karşıtını da doğurmakta ve güçlendirmektedir. Bugün başta Ortadoğu olmak üzere dünyanın hemen her yerinde farklı siyasi düşüncelerde, farklı milletlerde, farklı dinlerde insanların ABD karşıtlığı temelinde bir araya geldiği ve bu cephenin her geçen gün genişlediği de ortadadır. ABD'nin son derece büyük gösterilen gücüyle dünya- nın öte ucunda giriştiği işgallere ve yaptığı güç gösterilerine karşı kendi arka bahçesinde aldığı yenilgiler, Castro'nun Chavez'in duruşları ve çıkışları Ortadoğu'daki İslami kesim- ler içinde önemli sempati ile ilgi çeker hale gelmiştir.

Ortadoğu'nun dünyanın en ilgisini çeken noktası olan Filistin ABD için bir türlü aşı- lamayan bir sorundur. Diğer Arap ülkelerinden şeriat yerine laik bir yaşamı seçmesiyle farklılık taşıyan Filistin ve bu noktada önemli olan Arafat'ın ve onların yıllar süren dire- nişlerinin yarattığı sempatinin, diğer Arap ülkelerine emsal olabilecek varlıklarının aşıl- ması yönünde ABD hamleler yapmaya devam etmektedir. Arafat'ın şüpheli bir ölümle ortadan kaldırılması bunun bir parçasıdır. Ama Arafat'ın etrafındakilerin yolsuzluklara

bulaşan yaşamları, direngen Filistin halkından kopuşları Filistin'de Hamas'ın işbaşına gelmesiyle yeni bir aşamaya da kavuşmuştur. Filistin halkının seçtikleri temsilcileri tanımayan ABD ve İsrail daha fazla güç ve şiddetle, işgal politikasını daha ileri boyutlara taşıyarak Büyük Ortadoğu Projesi için Filistin'den bir start vermiş bulunmaktadır. Filistin ve işgal altındaki topraklar hedefin yalnızca bir parçasıdır. Buradan başlayarak Lübnan, Suriye ve İran esas hedefler konumundadır.

ABD ve müttefiklerinin her yeni saldırı dalgası beraberinde yeniden dirilen bir savaş karşıtlığını da yükseltmektedir. Ama Irak işgaliyle beraber bütün dünyada gelişen savaş karşıtlığının kendi içinde önemli zaafı taşıdığı ve mevcut durumuyla ABD'nin saldırgan politikalarını durdurmaya yetmeyeceği de görülmelidir. Sokaklara dökülmek, savaş karşıtlığı haykırmak, ABD emperyalizmini lanetlemek önemlidir. Ancak engelleyici değildir. İşçi sınıfının, üretici güçlerin dışında ve yukarılarda gezinen savaş karşıtı çizginin bu haliyle bir dönem sonra güç ve heyecan kaybetme tehlikesi de bulunmaktadır. Emperyalizmin saldırganlığını önleyecek tek güç üretimden gelen güçtür. Askeri sevkiyatların kesilmesi, limanların kapatılması, yüklemelerin engellenmesi, dayanışma grevleriyle uluslararası birliktelik adımlarının atılması sonuç almak için önemli adımlardır.

Son süreçte ABD ve İsrail'in yanı sıra, izlenen bu saldırgan ve işgalci çizginin Türkiye'de de bazı kesimler tarafından örnek alınacak bir hale gelmesi yaşanacak tehlikeli gelişmelerin habercileridir. Ortadoğu'ya bir İsrail yetmektedir. Türkiye'nin ikinci bir İsrail olmaya soyunması savaş karşıtı güçlerin her ne pahasına engellenmesi gereken bir gelişmedir de. Ama dışardan bakılınca milyonlarca ve çok geniş bir kesim olarak gözüken savaş karşıtları cephesi zayıflıklarla ve çelişkilerle de doludur. Bu zayıflıklar ABD tarafından daha ileri boyutlara taşınması ve savaş karşıtlarının bölünmesi için çabalarla desteklenmektedir. Laikliği tek kullanım noktası olarak ele alan kesimlerin tıpkı Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nde yazdığı gibi İslamcı ve bölücü tehlikeleri ana hedefler göstermesi ABD tarafından da kışkırtılmaktadır. İsrail'in Filistin ve Lübnan'ı işgali lanetlenmekte ama Kürtlere karşı Kuzey Irak'a yapılacak işgal desteklenmektedir. Hak alma mücadelelerinin bazı solcu kesimler tarafından bile sempatiyle karşılanmaması bu ideolojik zaafın somut göstergeleridir.

ABD ve işgalci müttefikleri Büyük Ortadoğu Projesi için somut adımlar atmaya devam etmektedir. ABD'li yetkililerin yeni bir Ortadoğu'dan bahsetmeleri onlar için yanlış bir zamanlama değildir. Onlar atması gereken adımları atmaktadırlar, Ama önemli olan bu adımların savaş karşıtları, anti-emperyalistler tarafından engellenip engellenemeyeceğidir. Olay yalnızca Gazze'nin ya da Lübnan'ın işgalinin engellenip engellenemeyeceğinin ötesindedir. Sıralamada çok gerilerde olmayan bir hamle de Türkiye'nin aktif olarak işgalci politikanın, bu bizzat K.İrak'a yapılan askeri hareketle da olabilir, Lübnan'a gönderilecek askeri güçle de, ortağı olmasına engel olabilmektir.

Türkiye'de yaşayan halkların %90'lara varan çoğunluğunun ABD karşıtı olduğu bilinmektedir. Sorun bu pasif karşıtlığı aktif bir engelleyici konumuna dönüştürebilmektir. Bunun yolunun da bu çoğunluğa yönelik politika yürütmekle olabileceği bilinmelidir.

İzlenmesi gereken politikalarda gösterilmesi gereken bu hassasiyetin yanı sıra başka önemli bir tehlikeye yazının başında değinmiştik. Bu geniş ABD karşıtlığı içinde kırılma ve bölünme yaratmak için ABD'nin kullandığı iki önemli kesim, birbirlerine bir madalyonun iki yüzü kadar benzeyen iki kesim, Sorosçular ve Fethullahçılar aşılması gereken engellerdir. Bunların varlık nedenlerinin ABD hakimiyeti özel olarak da Büyük Ortadoğu Projesi'nin Türkiye ayağının sorunsuz geçmesi olduğu unutulmamalıdır.